

gospodarske, obrtniške in národne.

Izhajajo vsak petek ter stanejo v tiskarni prejemane za celo leto 3 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 75 kr. in za četrt leta 90 kr., — po pošti prejemane pa za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld. in za četrt leta 1 gld. — Za prinašanje na dom v Ljubljani se plača na leto 40 kr. Naročnino prejema upravništvo v Blasnikovi tiskarni. — Oglase (insetate) vzprejmlje upravništvo, in se plača za vsako vrsto za enkrat 8 kr., za dvakrat 12 kr., za trikrat 15 kr. — Dopisi naj se pošiljajo uredništvu „Novic“.

V Ljubljani 8. februvarja 1898.

Politiški oddelek.

Sprava na Kranjskem.

Po časopisih, slovenskih in nemških, se širi vest, da se pogajanja mej narodno in mej katoliško stranko radi sprave so razbila, da ni več upanja na spravo in da je vsa akcija popolnoma pokopana.

Po naših informacijah so te vesti popolnoma neosnovane in razširjajo jih samo tisti, kateri se sprave ali boje, ali pa žele, da se ne doseže, da bi pri tem mogli pasti po nekaterih neljubih jim osebah in sploh poostrihi strankarski prepri. Sprava za pogajanja niso pretrgana in se bodo morala na vsak način nadaljevati in naše mnenje je, da je prav sedaj postala vsa akcija resna in vredna uvaževanja.

Ko je dr. Šušteršič sprožil predlog, naj se sklene sprava, je bilo vse javno mnenje na Kranjskem presenečeno, zlasti pa je v narodni stranki zavlada velika nezaupnost proti celi akciji. Kdo bi se temu čudil? Katoliško-narodna stranka je leta in leta v neštevilnih člankih, na neštevilnih shodih na vse možne in nemožne načine dokazovala, da je sprava nemogoča, da je sprava z „liberalci“ absolutno izključena, da bi bila taka sprava grda nemoralnost, ker ločijo stranki načela in ker se obstoječa nasprotstva ne dado premostiti. Ko je sedaj ta ista stranka ponudila „liberalcem“ spravo, so se ti kajpada močno začudili in niso hoteli verjeti, da katoliška narodna stranka res želi spravo, ampak so le mislili, da jih hoče ujeti, ker je sedaj v dež. zboru in v dež. odborn popolnoma brez upliva.

Ta nezaupnost je uzok, da se je ogromna večina pristašev uprla spravi oziroma izrekla, da sprava ne sme pomeniti kapitulacije.

Mej narodni poslanci je bilo zlasti to, da bi v skupnem klubu pristaši katoliško-narodne stranke lahko majorizirali pristaše narodne stranke povod, da so se vedli jako rezervirano, toda kdor trdi, da so poslanci narodne stranke

principijelno proti spravi, ta se jako moti ali pa dela tem poslancem veliko krivico.

Klub deželnih poslancev narodne stranske je odločno za spravo, ker spoznava, da bi bile jedinstvo kranjskih Slovencev zunajskranjskim rojakom vsaj v moralno podporo, in prav ker je klub za spravo, je storil tudi to, česar klub katoliško narodne stranke na noben način ni hotel storiti, sestavil je namreč načrt spravi.

V torek dne 1. februvarja je narodna stranka izročila katoliško-narodni stranki svoj načrt sprave. Ako smo prav informovani, nasvetuje narodna stranka, naj bi se obe slovenski stranki zjedini na skupno postopanje v vseh narodnih rečeh, v vseh drugih vprašanjih pa naj imata obe stranki popolno prostost. Ker se narodna stranka boji, da bi jo v skupnem klubu katoliško narodna stranka majorizirala, za to se ne vnema za jedinstven klub, ampak hoče, naj bi i nadalje obstajala dva kluba, toda ta dva kluba naj bi imela skupno parlamentarno komisijo. Ako vzprejme katoliško-narodna stranka ta pogoj, ako si stranki druga drugi zagotovita sedanjo posest in ako da katoliško-narodna stranka garancij, da se ne zveže z Nemci proti narodni stranki, potem je sprava — v kolikor je doslej možna — tudi dosežena — in stvar mejsobojnega lojalnega postopanja je, da na tej podlagi ustvarjeno zvezo obeh slovenskih strank utrdi in razširi ter tako ustvari pogoje za popolno zjedinjenje.

Po naši sodbi se v sedanjih razmerah in pri sedanjih nezaupnosti ne da več doseči, a že to se nam zdi toli važno, da katoliško narodni stranki toplo priporočamo, naj ne odbije ponudbe narodne stranke.

Pozor na družbo sv. Mohorja.

„Z združenimi močmi!“ je geslo presvitlemu vladarju našemu, Frančišku Jožefu, katerega vladarsko petdesetletnico letos slovesno obhajajo udani mu avstrijski národi. In med temi Slovenci gotovo nočemo biti in nismo zadnji! Cesarja svojega slavnostni dan primerno proslaviti, pripravlja se tudi